

en Gregori Pibernat, ens portà una memòria junt ab unas cartas de Sta. Coloma y un document firmat per la senyora Figuls Vda. de Lligoña, ahont se demostren las injusticias y arbitrariedades á ell comesas.

¿Qui es l'autor directe d'aquestas injusticias?

Lo Sr. Joseph Barangé.

Segons se desprén de la tal memòria, ell fou qui sostregué ab promesas que resultaren falas á Pibernat de la colocació que gosaba ab perjudici de molts rals, ell fou que fundà l'Orquesta *Moderna Catalana* valguentse del Sr. Lligoña, home enérgich, capás y de gran empresa, y d'en Pibernat, ab una promesa de que estava disposat á gastarsi fins á *dos mil pessetas* que foren de llautó com ell mateix, perquè l'home que promet y tant facilment se'n desdiu es verdaderament home de llautó.

¿Els heu vist los quatre cents duros? ¿No? Donchs en Gregori tampoch.

Fracassat el primer intent de la formació de la nova Orquesta, quedá en Pibernat en descubert de sos treballs per l'organización de la mateixa, ab lo que li fou la pèrdua d'unas quantas pessetas.

¿Las hi gratificá lo Sr. Barangé? *Naranjas de la Xina.*

Satisfetas sas ambicions, los demés que reventin.

A novas instancias de'n Gregori, tornaren á treballar per la formació de la neva Orquesta y llavors las *dos mil pessetas* se tornaren á la promesa d'un duro setmanal, —á la promesa no mes,— que'l duro en Pibernat no l'ha vist may.

Es veu que'l Sr. Barangé, lo promet li costa poch y que sa paraula val tant com una bocanada de fum que sols serveix per molestar al del costat.

Aixó costá molts disgustos y alguns ralets á en Gregori y á 'n Lligoña y sobre tot aquest últim que á repetidas instancias d'alguns companys en que demanés lo promés al poch escropulós señor Barangé, per calmar los ánims les feu donació d'uns *vuitanta* duros que'l tal Lligoña habia dipositat per la formació de l'Orquesta.

¿Qué'ls sembla?

La paraula, la dignitat, lo pundonor, lo bon nom, la finesa y delicadesa ó la barra del Sr. Barangé costá á mes de molts disgustos y rals á en Gregori Pibernat, á en l'austi Lligoña *Cuatre centes pesetas.*

¡Quina barra!

Continuará.

Ab gust publicuém la següent carta:

Al Director de LA TRONADA.

Present.

Ab satisfacció ha arribat á mas mans lo según número de LA TRONADA.

Digna, molt digna es la labor empresa per vosaltres, máxim en l'actualitat en que'ls eterogens elements del obscurantisme, opressió y tiranía —cuals cossos quedan descuberts al raig de la ciencia— sembla que tots s'han confabulat en forta unió per donar la batalla sens cuartel als amants del estudi, del Progrés y de la felicitat humana.

Avuy en que veyeu que molts desapareixen de las filas del *companyerisme* per enfangarse ab l'escoria social de la *superhombria*.

Avuy que sembla que'l poble millor se dirigeix al retrocés, es lloable, confortá l'ánim, reanimá l'esperit la dessició d'un grupo d'Artals del porvenir.

Lluiteu, elaboreu valents, vostre treball es un desinfectant pera la societat, encar que per vosaltres será una corona d'espinas... sou conscients y com á tals sabeu lo que feu y es per aixó que os admiro á pesar de repugnarme l'idolatria.

Jo be voldria que tots els homes de cor cumplissin ab son deber y aquest consisteix en ajudarvos cada qual segons sas forsas, pro la massa... ¿os compendrà?

¡Ay, que amarga es la realitat!

Mont anhel sols estriba en equivocarme; temo que quedareu reduhits á vos tres esforços y no es un pesimismo, l'ilusió sol fer somniar— es una prevenció que os faig.

De sobras se que no necessitareu que os animi, que mentres forsas tindreu, desmascarereu Foncubertas que's posen de manifest y mes cuan tractan de vindicars com ha fet aquet ab sa fulla; per poch previsor que un siga y veu el llautó filantrópich de dit Sr. puig está en boga treballar *desinteressadament* (sens el tant per cent) per el benestar del proletariat.

Un cordial saludo y que tots los homes que portin *algo* en sa mollera estiguin á vostre costat es lo que desitjo.

UN DE FORA.

Granollers 9 Maig de 1904.

Las mes expresivas gracias per son interés moral y material y no duptar que de personas de bona voluntat no'ns en faltan y no'ns en faltarán.

Llampechs

Los Sancristos están d' enhorabona.

Els francesos, s' enten.

Lo govern francès ha acordat treure de todas las Audiencias los Sancristos, quedant ja cumpert tal acort, puig basta que 'ls jurments se fassin per sa conciencia.

Si per anys aqui Espanya ho haguessin fet, cuantas infamias s' haurian estalviat de presidir los cristets espanyols.

Jerez, Montjuich, Coruña, Alcalá del Valle, etc. etc. etc.

Avuy que las *ideas* de la patria universal van estenentse tant rápidamente, puig que pel obrer ja no hi ha mes patria que allí ahont te elements de vida, que ab sanch los paga, es altament ridiculós lo patrioterisme japonés.

En las manifestacions patrióticas celebradas en Tokio-capital del Japó- las multitudes ocasionaren 21 morts y 40 ferits, en sa major noys jovenets que s' estrellaren contra 'l mur de Porta-vella, y altre, cayent al Pantano.

Passa de la ridiculesa al assassinat.

¿Quins comentaris faria l' Emperador?

Llástima de jovenets -se diria- ¡tant servey que farian al ser més grans, en las carnicerias humanas!

¡Y diuen que's un poble que neix en la civilisació moderna! ¿Quins monstres que ja neixen devorant!

Se'ns acaba de dir que de resultas d'anar un dels burgesos que explotan las máquinas de aserrar de la Farinera el Sr. Miquel I la, á Valencia per fer alguns embalatjes al arribar tractá de fer treballar mitjhora diaria mes á sos treballadors y al mateix preu per que li surtissin mes rodons sos calculs á lo que se li negaren casi tots los treballadors.

¿Es que no'n te prou, si es cert lo que de públich se diu, que aviat será l'amo de tot lo de sos companys en explotació, que fins vulgui la sanch de sos obrers?

No m'agrada ni ell ni la panxa que tregina.

En premi de sos actes jo'l propono Soci honorari de l'Unió y concejal en las próximas elecciones.

¿Que no podria esser?

De mes maduras s'em.....erdan. Nosaltres ja li guardem un presto d'honor per entre poch.

A la barra.

Advertim que tots los que envihin treballs á nostre Redacció, deuen ser firmats y responsables d'ells sos firmants encar que ab publicarlos sols se usi el pseudónim.

Garrotada seca, pro de frente.